

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการสอนโดยสร้างศรัทธาและโยนิโตมนสิการต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ก่อนกับหลังได้รับการสอนโดยสร้างศรัทธาและโยนิโตมนสิการ และเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนโดยสร้างศรัทธาและโยนิโตมนสิการกับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ ซึ่งแบบของการวิจัยเป็นวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) แบบสองกลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง วัดก่อนและหลังการทดลอง (The Pretest Posttest Control Group Design)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาล

ตอนที่ ๒ ความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ ๓ เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของ
นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาล

ตาราง ๗ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามเพศและอายุ

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มทดลอง ๓๐ คน		กลุ่มควบคุม ๓๐ คน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ				
หญิง	๒๗	๙๐.๐๐	๒๙	๙๖.๖๗
ชาย	๓	๑๐.๐๐	๑	๓.๓๓
อายุ				
๒๐ ปี	๒	๖.๖๗	๓	๑๐.๐๐
๒๑ ปี	๑๗	๕๖.๖๗	๑๔	๖๐.๐๐
๒๒ ปี	๙	๓๐.๐๐	๗	๒๓.๓๓
๒๓ ปี	๒	๖.๖๗	๑	๓.๓๓
๒๔ ปี	-	-	๑	๓.๓๓
อายุเฉลี่ย	๒๑.๓๗		๒๑.๓๐	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	๐.๗๒		๐.๘๔	

จากตาราง ๗ ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๖๐ คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน ๓๐ คน กลุ่มควบคุมจำนวน ๓๐ คน จำแนกตามเพศและอายุ ดังนี้

เพศ กลุ่มทดลอง เพศหญิง ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๐ เพศชาย ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐
กลุ่มควบคุม เพศหญิง ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๖๗ เพศชาย ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๓

อายุ กลุ่มทดลอง อายุเฉลี่ย ๒๑.๓๗ ปี ส่วนใหญ่อายุ ๒๑ ปี ร้อยละ ๕๖.๖๗ รองลงมา อายุ ๒๒ ปี ร้อยละ ๓๐ อายุ ๒๐ ปี และ ๒๓ ปี ร้อยละ ๖.๖๗ ส่วนกลุ่มควบคุม อายุเฉลี่ย ๒๑.๓๐ ปี ส่วนใหญ่อายุ ๒๑ ปี ร้อยละ ๖๐ รองลงมาอายุ ๒๒ ปี ร้อยละ ๒๓.๓๓ อายุ ๒๐ ปี ร้อยละ ๑๐ อายุ ๒๓ ปี และ ๒๔ ปี ร้อยละ ๓.๓๓

ตอนที่ ๒ ความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ตาราง ๘ ค่าเฉลี่ยของคะแนนและระดับความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของ นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความสามารถในการแก้ปัญหา ทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	\bar{X}	ระดับ	\bar{X}	ระดับ
ความสามารถในการแก้ปัญหาโดยรวม	๕๓.๔๗	ปรับปรุง	๗๕.๔๐	ปานกลาง
๑. การรวบรวมข้อมูล	๓๑.๕๕	ปานกลาง	๔๑.๖๓	ดี
๒. การระบุประเด็นปัญหา	๒๐.๓๓	ปรับปรุง	๓๐.๘๕	ปานกลาง
๓. การกำหนดแนวทางแก้ปัญหา	๘.๔๘	ปรับปรุง	๑๓.๗๕	ปรับปรุง
๔. การประเมินผล	๖.๑๐	ปรับปรุง	๗.๕๐	ปานกลาง

จากตาราง ๘ ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลโดยรวมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และเมื่อแยกวิเคราะห์ตามขั้นตอนการแก้ปัญหาแต่ละขั้น พบว่า การรวบรวมข้อมูลมีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการระบุประเด็นปัญหา การกำหนดแนวทางแก้ปัญหา และการประเมินผลมีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ โดยเฉพาะการกำหนดแนวทางแก้ปัญหามีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในระดับต่ำมาก หลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลเพิ่มสูงขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกวิเคราะห์ตามขั้นตอนการแก้ปัญหาแต่ละขั้น พบว่า การรวบรวมข้อมูล มีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในระดับดี ส่วนการระบุประเด็นปัญหาและการประเมินผลมีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง การกำหนดแนวทางแก้ปัญหามีค่าเฉลี่ยของคะแนนเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนทดลอง แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เช่นเดิม

ตาราง ๙ ค่าเฉลี่ยของคะแนนและระดับความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของ นักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความสามารถในการแก้ปัญหา ทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	\bar{X}	ระดับ	\bar{X}	ระดับ
ความสามารถในการแก้ปัญหาโดยรวม	๕๓.๐๒	ปรับปรุง	๖๓.๒๒	ปรับปรุง
๑. การรวบรวมข้อมูล	๓๑.๘๘	ปานกลาง	๓๘.๑๘	ปานกลาง
๒. การระบุประเด็นปัญหา	๒๐.๒๓	ปรับปรุง	๒๖.๐๒	ปรับปรุง
๓. การกำหนดแนวทางแก้ปัญหา	๗.๙๕	ปรับปรุง	๑๐.๐๓	ปรับปรุง
๔. การประเมินผล	๖.๕๘	ปรับปรุง	๖.๓๐	ปรับปรุง

จากตาราง ๙ ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลโดยรวมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และเมื่อแยกวิเคราะห์ตามขั้นตอนการแก้ปัญหาแต่ละขั้น พบว่า การรวบรวมข้อมูลมีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการระบุประเด็นปัญหา การกำหนดแนวทางแก้ปัญหา การประเมินผล มีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ โดยเฉพาะการกำหนดแนวทางแก้ปัญหามีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในระดับต่ำมาก หลังการทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลเพิ่มสูงขึ้น แต่ระดับความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลโดยรวม และจำแนกแต่ละขั้นตอนการแก้ปัญหายังคงอยู่ในระดับเช่นเดิม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๓ เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตาราง ๑๐ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล
ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ความสามารถในการแก้ปัญหา ทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล	\bar{X}	S.D.	df	t-value
กลุ่มทดลอง				
หลังการทดลอง	๗๕.๔๐	๗.๑๖	๒๙	๑๖.๓๒***
ก่อนการทดลอง	๕๓.๔๗	๘.๕๒		
กลุ่มควบคุม				
หลังการทดลอง	๖๓.๒๒	๘.๓๗	๒๙	๘.๐๒***
ก่อนการทดลอง	๕๓.๐๒	๙.๖๘		

*** $P < .00๑$

จากตาราง ๑๐ ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของ
นักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ภายหลังจากการทดลองแตกต่างกันกับก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ และค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล
ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุม ภายหลังจากการทดลองกับก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

ตาราง ๑๑ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการแพทย์
จำแนกตามขั้นตอนการแก้ปัญหา ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของนักศึกษาพยาบาล
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ความสามารถในการ แก้ปัญหาทางการแพทย์ ของนักศึกษาพยาบาล	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	\bar{X}	S.D.	t-value ^a	\bar{X}	S.D.	t-value ^b
๑. การรวบรวมข้อมูล						
หลังการทดลอง	๔๑.๖๓	๓.๕๓	๑๑.๘๓***	๓๘.๑๘	๔.๔๒	๘.๐๔***
ก่อนการทดลอง	๓๑.๕๕	๔.๙๒		๓๑.๘๘	๕.๒๔	
๒. การระบุประเด็นปัญหา						
หลังการทดลอง	๓๐.๘๕	๔.๕๘	๑๒.๕๔***	๒๖.๐๒	๔.๗๒	๘.๖๒***
ก่อนการทดลอง	๒๐.๓๓	๔.๖๔		๒๐.๒๓	๔.๓๐	
๓. การกำหนดแนวทางแก้ปัญหา						
หลังการทดลอง	๑๓.๗๕	๓.๒๙	๘.๒๔***	๑๐.๐๓	๒.๑๗	๓.๙๓***
ก่อนการทดลอง	๘.๔๘	๒.๗๘		๗.๙๕	๒.๗๔	
๔. การประเมินผล						
หลังการทดลอง	๗.๙	๑.๖๐	๔.๕๙***	๖.๓๐	๑.๗๓	๐.๔๗
ก่อนการทดลอง	๖.๑	๑.๖๖		๖.๔๘	๒.๑๖	

*** $P < .00๑$

^adf = ๒๙, ^bdf = ๒๙

จากตาราง ๑๑ ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล
จำแนกตามขั้นตอนการแก้ปัญหาของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนการทดลองกับ
หลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ โดยหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย
ของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลสูงกว่าก่อนการทดลองในทุกขั้นตอน
ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลจำแนกตามขั้นตอนการ
แก้ปัญหาของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มควบคุม พบว่าก่อนการทดลองกับหลังการทดลองแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ โดยหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ
ในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลสูงกว่าก่อนการทดลองในการรวบรวมข้อมูล การระบุประเด็นปัญหา
และการกำหนดแนวทางแก้ปัญหา ยกเว้นการประเมินผล ก่อนกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ๑๒ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความสามารถในการแก้ปัญหา ทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล	\bar{X}	S.D.	df	t-value
ก่อนการทดลอง				
กลุ่มทดลอง	๕๓.๔๗	๘.๕๒	๒๙	๐.๒๔
กลุ่มควบคุม	๕๓.๐๒	๙.๖๘		
หลังการทดลอง				
กลุ่มทดลอง	๗๕.๔๐	๗.๑๖	๒๙	๙.๕๗***
กลุ่มควบคุม	๖๓.๒๒	๘.๓๗		

*** $P < .00๑$

จากตาราง ๑๒ ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ โดยหลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตาราง ๑๓ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล
จำแนกตามขั้นตอนการแก้ปัญหารของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม
ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความสามารถ ในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล ของนักศึกษาพยาบาล	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	\bar{X}	S.D.	t-value ^a	\bar{X}	S.D.	t-value ^b
๑. การรวบรวมข้อมูล						
หลังการทดลอง	๓๑.๕๕	๔.๗๒	๐.๓๒	๔๑.๖๓	๓.๕๓	๕.๑๓***
ก่อนการทดลอง	๓๑.๘๘	๕.๒๔		๓๘.๑๘	๔.๔๒	
๒. การระบุประเด็นปัญหา						
หลังการทดลอง	๒๐.๓๓	๔.๖๔	๐.๑๑	๓๐.๘๕	๔.๕๘	๕.๒๒***
ก่อนการทดลอง	๒๐.๒๓	๔.๓๐		๒๖.๐๒	๔.๗๒	
๓. การกำหนดแนวทางแก้ปัญหา						
หลังการทดลอง	๘.๔๘	๒.๗๘	๐.๘๔	๑๓.๗๕	๓.๒๙	๖.๕๒***
ก่อนการทดลอง	๗.๙๕	๒.๗๔		๑๐.๐๓	๒.๑๗	
๔. การประเมินผล						
หลังการทดลอง	๖.๑๘	๑.๖๖	๐.๖๖	๗.๙๐	๑.๖๐	๓.๗๒***
ก่อนการทดลอง	๖.๔๘	๒.๑๖		๖.๓๐	๑.๗๓	

*** P < .๐๐๑

^adf = ๒๙, ^bdf = ๒๙

จากตาราง ๑๓ ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล
จำแนกตามขั้นตอนการแก้ปัญหาของนักศึกษาพยาบาลก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่ม
ควบคุม พบว่าไม่แตกต่างกัน ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการ
พยาบาลจำแนกตามขั้นตอนการแก้ปัญหาของนักศึกษาพยาบาลหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่ม
ทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ โดยค่าเฉลี่ยของ
คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลจำแนกตามขั้นตอนการแก้ปัญหาของนักศึกษา
กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมในทุกขั้นตอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย